

Nedenfor er i tabel 2 vist et eksempel på et forløb opstillet under den forudsætning, at der i perioden 1976-1993 ikke var fradragsret for indbetalinger til pensionsordninger.

Det er antaget, at de årlige pensionsindbetalinger reduceres med 60 pct., svarende til bortfaldet af skattebesparelsen.

Det umiddelbare merprovenu ved at ophæve fradragsretten - som svarer til det i tabel 1 beregnede umiddelbare mindreprovenu ved den fradragsret - er reduceret med et skønnet mindreprovenu på beskatningen af pensionsudbetalinger og på realrenteafgiften, jf. noterne til tabel 2. Desuden er vist det akkumulerede nettomerprovenu ved en årlig forrentning svarende til den gennemsnitlige årlige forrentning af indenlandsk statsgæld.

Det skal understreges, at der er tale om et hypotetisk regneeksempel opstillet under nogle helt skematiske beregningsforudsætninger, og resultaterne må derfor tages med betydelige forbehold.

Regneeksemplet kan fortolkes på den måde, at såfremt der ikke havde været fradragsret for pensionsopsparing siden 1976, ville den registrerede statsgæld - givet de opstillede beregningsforudsætninger og i øvrigt alt andet lige - i 1993 have været ca. 270 mia. kr. mindre, end tilfældet er. Til gengæld ville den registrerede private pensionsopsparing have været tilsvarende mindre.

Skatteudskydelsen giver alt andet lige anledning til en forøgelse af statsgælden, jf. regneeksemplet, der imidlertid modsvares af en opbygning af private pensionsformuer, som er skattepligtige ved udbetaling. De latente skatter på pensionsformuerne kan derfor opfattes som et aktiv for staten, der i princippet kan modregnes i statsgælden.

Udtrykt på en anden måde er det eksisterende system udtryk for, at pensionskasser og livsforsikringsselskaber administrerer et statsligt aktiv: de latente skatter på pensionsopsparingen.